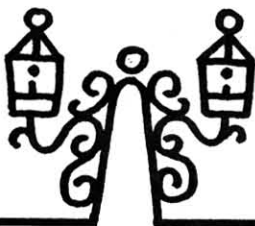

Pammaus

Panu

□ **Pammaus** se oli, kun Oulun Ynnin urheiluhalli tai Suurhalli — kävisiköhän jompikumpi nimi erisnimestä isolla kirjaimella! — eräänä talvipyhänä lensi taivaan tuuliin.

En ollut näkemässä, mutta kun sitten luin lehdistä, muistin niihin aikoihin kuulleen omituisen paukauksen. Liekö niin mahtavaa pammausta ollutkaan sitten heinäkuun viimeisen yön 1793, jolloin Linnansaaressa salaman sytyttämän tulipalon seurauksena räjähti mustaruutivarasto! Silloin lentelivät isotkin kivenjärkäleet salmien ja koskien yli niin kaupunkiin kuin Pikaareenkin. Nyt, totta puhukseni, mikään ei lentänyt mihinkään, mutta...

□ **Siihen** vaipui koko Ynnin komeus vieläpä Suurhallia paljon nuorempi asuntosiipikin, se välirakennus, joka oli tehty vartavasten yliopistoa varten, aluksi.

□ Muistoja, muistoja... urheilua... musiikkia...

Oulun yliopiston juhlalliset avajaiset... eläintieteen museo... sitten taas musiikkia, juhlia, oikeita pikkujouluja... Vähän vaille 36 vuotta... Kuvitelkaa: sellainen rakennuskompleksi kolmeakymmentäkuutta vuotta varten!

□ **Miksi?**... ja siksi! En muutu nyt siihen, ei se tähän mahdu. Kului aikoa vähäsen, piraheli pikkariisen. Sitten soitti Karhumaan Olli, perusynnäläinen, ikiliikkuja-ikä mies, jonka kannoilla eivät pysy pojat puoletkaan, eivät kaikki hyvätkään juoksijat, perässäkyllä, käyttäkseni "kielitaloisten" radioreportteirittemme mielitermiä.

□ **Olli** vain oli muistanut, että kun sen talon peruskivi oli laskettu, oli sinne sivistyneen talven mukaan laskettu ja murattu myös metallieriö perustamisym. kirjoineen. Missä oli nyt pergamentti? Missä se paikka perustuksessa, mihin lieriö dokumentteineen

oli upotettu? 36 vuotta osoittautui hämmästyttävän pitkäksi ajaksi, kukaan ei muistanut. Pitkänmatkanjuoksijat eivät ole tottuneet antamaan periksi, eikä Olli antanut.

□ **Jälkeen** yhdenentoista hetken peruskiven paikka löytyi raivaustöiden keskeltä ja sieltä lieriö. Säilytyskoteloa ei kuitenkaan voitu enää pelastaa, mutta pergamentti ja paperit kyllä: perustamiskirja, rakennuspiirustukset, tuorein toimintakertomus, 1948, ja rovasti **Hannes Kauppisen** historiikki Poikia ja miehiä elämän tiellä.

□ **Peruskivi** on laskettu 24.9.1949, jolloin tasavallan presidenttinä oli **J.K. Paasikivi**, pääministerinä **K.A. Fagerholm**, maaherrana **Kalle Määttä**, arkkipiispana **Alex Lehtonen**... NMKY:n Liiton pääsihteerinä **Kari Pietilä**... Oulun NMKY:n puheenjohtajana **Juhani Reinilä**, rakennustoimikunnan puheenjohtajana **Aimo Kannisto**, ONMKY:n sihteerinä **Aarne Juntunen**. Rakennuksen oli suunnitellut **Martti Heikura**, piirustukset **Eino Niemelä**, urakoitsija **S. Valjus Oy**...

□ **Tontti** vanhoine taloineen oli ostettu **Lotty Snellmanin** perikunnalta 1947. Päätös hallin rakentamisesta oli syntynyt sen jälkeen kun NMKY:n maailmanliiton välityksellä oli saatu tieto Amerikan veljien avusta, n. 14 000 dollaria. Oli muutakin apua ja lopuksi paljon — luottoa, mutta niin vain alkoi talo nousta. Valmistuminen kesti kuitenkin monien lakkojen jos muidenkin yllätysten takia yli puoli vuotta laskettua kauemmin, mutta lopulta kaikki oli paikoillaan, paitsi että "kaikesta" oli ollut pakko jättää paljon pois. Ku' ei oo' rahhaa, niin... Suurhallin juhlallinen vihkimispäivä oli 15.4.1951.

□ **Tehokkaasti** se talo kylä hyödynnettiin, mutta nyt on sitten jäljellä vain muisto ja hieman paperia ja **Weljekset Åström Oy**:n valmistama ja lahjoittama peruskirjapergamentti yhden yksityisen ynniläisen salapoliiisityön tuloksena. Onneksi! Peruskiven paikka oli muuten pääsisäänkäytävän kynnyksen sisäpuolella, siitä heti oikealla...

Historiallinen nelikerroksinen yksikerroksinen puutalo siis säilyy, ja varmaan sen varastoitu verantakin palaa paikalleen!

Olli Karhumaa kävi näyttämässä Panulle Ynnin Suurhallin peruskivessä säilytettyä pergamenttirullaa.